

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Constitvtiones Societatis Iesv

Ignacio <de Loyola>

Romae, 1570

De Iis Rebvs, In quibus occupari, & à quibus abstinere debent qui in
Societate sunt. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68489](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68489)

N In particularibus si magis vel minus necessarium erit iuxta circumstantias personarum, relinquatur discretioni eorum, qui ipsis præ sunt; ut, quemadmodum eis conueniet, provideant.

* quamuis communis illa sit, minimeq; diuersa ab eo, quod Medicus illius loci, in quo uiuitur, iudicabit, ita, ut quod quisque sibi inde subtraxerit, ex deuotione, non ex obligatione subtrahat; habenda tamen semper erit ratio humilitatis, paupertatis, ac spiritualis ædificationis; quæ semper nobis in Domino ob oculos uersari debet.

DE IIS REBUS, IN
quibus occupari, & à quibus abstinere debent qui in Societate
sunt. Cap. III.

QVONIAM habita ratione temporis, ac probationis uitæ, quæ expectatur, ut aliqui ad professionem, uel in Coadiutores formatos in Societate admittantur, tanquam certum ducitur, eos uiros spirituales futuros; & qui sic in uia Christi Domini nostri profecerint, ut per eam currere possint, quantum corporis ualetudo & externæ occupationes charitatis atque obedientiæ permittent: non uideatur in ijs, quæ ad orationem, meditationem, & studium pertinent, ut nec in corporali exercitatione ieiuniorum, uigiliarum, aut aliarum rerum ad austeritatem uel corporis castigationem spectantium

A spectantium * ulla regula eis
 præscribenda; nisi quam discre-
 ta charitas unicuique dictaue-
 rit: dum tamen semper Con-
 fessarius consulatur, & ubi du-
 bium acciderit, quid conueni-
 at, res ad Superiorem refera-
 tur. Hoc tamen dicetur in uni-
 uersum; esse quidem animad-
 uertendum, ne nimius huiusmo-
 di rerum usus tantopere uires
 corporis debilitet, tantumque
 temporis eos distineat; ut dein-
 de spirituali proximorum auxi-
 lio iuxta nostri Instituti ratione
 non sufficiant: Nec contra tan-
 ta in illis sit relaxatio; ut, seruore
 spiritus refrigerante, humani ac
 inferiores affectus incalescant.

2 Sacramentorum frequentatio
 ualde commendetur. Differri au-
 tem non debet communio, aut
 Missæ celebratio sine causis iu-
 dicio Superioris legitimis, ultra
 octo dies: omnesque assignato
 sibi Confessario, uel alioqui iux-
 ta ordinem, quem quisque præ-
 scriptum habet à Superiore, con-
 stantur.

Ex Regu-

IN CAPUT
 III.

A **S** I quibus-
 dam con-
 uenire iudicabitur
 certū tempus præ-
 scribi, ne excedat,
 uel deficiant in spi-
 ritualibus exerci-
 tijs; Superior id
 facere poterit. Sic
 etiam in usu alio-
 rum mediorum, si
 ipse omnino iudi-
 caret aliquo uten-
 dum esse, non id
 relinquendo arbi-
 trario cuiusquā par-
 ticularis persona,
 procedet, ut in
 Domino conueni-
 re iudicabit. Sub-
 diti autem erit,
 cum omni deuotio-
 ne, quod sibi præ-
 scriptum fuerit,
 amplecti.

B § Si

Ex Regulis particularibus, quæ in domibus, ubi ipsi fuerint, obseruantur, debent operam dare, ut eam partem obseruent, quæ conueniens est, ac iudicio Superioris ipsis imponetur; siue ad profectum uel ædificationem suam id sit, siue etiam aliorum, inter quos uersantur.

Quoniam occupationes, quæ ad animarum auxilium assumuntur, magni momenti sunt, ac nostri Instituti propriæ, & ualde frequentes; cumque alioqui nostra habitatio tam sit in hoc uel in

illo loco incerta: * non uentur nostri choro ad horas canonicas, uel missas, & alia officia decantanda: quandoquidem illis, quos

B ¶ Si in quibusdam Domibus uel Collegijs sic conuenire iudicatur; eo tempore, quo uesperis prædicandum, uel legendum est, ad populum detinendum ante huiusmodi lectiones uel conciones posset uespertinum officium tantum dici. Sic etiam ordinarie Dominicis & festis diebus sine cantu figurato uel firmo, ut uocant, sed tono quodam deuoto, suauis, & simplici, & id in hunc finem, et quatenus iudicaretur, quod populus ad magis frequentandas confessiones, conciones, & lectiones moueretur, & non aliter. Eodem tono officium, quod tenebrarum dici solet, cum suis ceremonijs in hebdomada sancta fieri posset.

In Missis maioribus, quæ dicentur (licet submissa uoce) habita deuotionis et decentiæ ratione, licebit duos uel tres superpellicijs, uel unum assistere: prout in Domino fieri poterit.

C ¶ Quod

his, quos ad ea audienda deuotio mouerit, abunde
 suppetet ubi sibiipfis satisfaciant. Per nostros autē
 ea tractari conuenit, quæ nostræ uocationis ad Dei
 gloriam magis sunt propria.

¶ Cum homines itidem huius Societatis semper
 parati esse debeant ad discurrendū per quasuis mun-
 di partes, quo fuerint à Summo Pontifice, uel à suis
 Superioribus missi; non debent curam animarum,
 neque item mulierum Religiosarum, uel aliarum
 quarumcunque suscipere, ut ordinarie illarum con-
 fessiones audiant, uel ipsas regant: Quamuis nihil
 repugnet, semel unius Monasterij confessiones ob
 speciales causas audire.

C * Obligari etiam ad missas per-
 6 petuas in suis ecclesijs dicēdas,
 uel ad curam similem, quam li-
 bertas nostro procedendi modo
 in Domino necessaria non pati-
 tur, minimè conuenit.

7 Ut plenius possit Societas re-
 bus spiritualibus iuxta suum In-
 D stitutum uacare; * quoadeius fie-
 ri poterit, à negotijs secularibus
 absteineat

C § Quod ad
 Collegia attinet,
 in quarta Parte
 attingitur, quid
 horum possit tole-
 rari: Domibus qui-
 dem omnino con-
 uenit tale onus nō
 suscipere.

D § Hoc obser-
 uetur, quoadeius

fieri poterit: Superiori tamen ad casum aliquem necessi-
 tatis, uel maioris momenti ad finem diuini seruitij præs-
 xim facultas dispensandi ad tempus relinquetur. Hic
 autem Superior Præpositus Generalis erit, uel qui ab eo
 facultatem ad hoc acceperit.

L E § si supo

abstineat (qualia sunt testamentariorum, uel executorum, uel procuratorum rerum ciuiliū, aut id genus officia) nec ea ullis precibus adducti obeūda suscipiant, uel in illis se occupari sinant. Quod si Collegiorum aliqua negotia tractanda fuerint, suos habeāt procuratores, per quos ea tractēt, & iura sua tueantur. Si uerò ad Domos Societatis, uel ad totū eius corpus pertinent: quò pacem suam melius cōseruare possit Societas; idem procurator, uel alius ex Coadiutoribus, uel demum aliquis extra Societatem, aut Familia quæpiam, quæ domus patrociniū susciperet, ius Societatis ad maiorem Dei gloriam posset defendere.

Eadem de causa, utque inquietudinis à nostra professione alienæ occasiones euitentur, & melius pax ac beneuolentia cum omnibus ad maiorem Dei gloriam conseruetur, nemo ex Professis, uel Coadiutoribus, uel etiam Scholasticis Societatis in cau-

E § *Si Superior alicui facultatem daret, ut in causa ciuili examinaretur in gratiam alicuius, cui id denegari non posse uideretur; limitatio tunc necessaria erit, quæ prohibeat, si quis articulus criminalis uel infamatorius occurrerit, in eo examinari. Ad hoc eam nullus Superior facultatem dare debet.*

IN C.A.

quæ ad Religionem Catholicam pertinent, vel alio-
 qui in pijs, quæ sic cedunt in huius fauorem, vt in
 alterius detrimentum non cedant; Quandoquidem
 Instituti nostri est, sine cuiusquam offensione, quan-
 tum fieri potest, omnium in Domino commodis
 inseruire.

DE AVXILIO, QVOD
 morientibus in Societate præstatur, &
 de suffragijs post mortem.
 Cap. IIII.

VT in vita vniuersa, ita & multo magis in morte
 vnusquisque de Societate eniti, & curare debet,
 ut in ipso Deus ac Dominus noster IESVS Chri-
 stus glorificetur, ipsiusque beneplacitum impleatur,
 & proximi ædificentur, saltem exemplo patientiæ, ac
 fortitudinis, cum fide viua, ac spe, & amore bono-
 rum illorum æternorum, quæ nobis Christus Domi-
 nus noster tam incomparabilibus vitæ suæ tempo-
 ralis laboribus, & morte promeruit, & acquisiuit.
 Cùm tamen persæpe huiusmodi sit morbi ratio, vt
 usum uirium animæ magna ex parte impediat; cum
 que huiusmodi sit ille à temporali uita transitus, ut
 propter graues impugnationes Dæmonis (à quo
 summopere refert non superari) requirat subsidium
 fraternæ charitatis; sollicitè aduertat Superior, ut,
 qui iuxta Medici sententiam de uita periclitatur, an-
 tequam usu iudicij priuetur, omnibus Sacramentis